

[Alsing Andersen.]

samtidig stoppede Sprækker og Revner godt med gamle Aviser og Klude, skulde man være nogenlunde sikker mod et Gasangreb fra Luften.

Det er det, som de sagkyndige er kommet til, og det skal jeg ikke bebrejde dem, for det er ganske givet, at det saa at sige vil være umuligt at skabe Sikkerhed for en stor Befolkning overfor et Angreb af en moderne Luftflaade, der ikke behøver at være stor for at overmande vort Land. Naar der kommer en saadan moderne Luftflaade med Gasbomber, Sprængbomber, Brandbomber, og disse tre Arter af Bomber kommer til at virke i Fællesskab, hjælper Kludene i Sprækkerne ikke Folkene i Kældrene, eller de er maaske højt paa Kvisten i det givne Øjeblik, det ved jeg ikke. Det er Godtkøbsraad, som skal virke til at dysse Befolkningen i Søvn, som skal berolige den og skal tjene til at stive den konservative Politik af. Der er i Virkeligheden ingen som helst Realitet i dette.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft svang sig efterhaanden op til de højere Tonearter, for ikke at sige de grovere Tonearter, og nu skal jeg befitte mig, selv om jeg respekterer det ærede Medlems større Erfaring med Hensyn til Tonen i dette Ting, paa dog at holde mig lidt længere nede i de lavere Luftlag og ikke at svinge mig saa højt op.

Det ærede Medlem talte om, at naar vi fra socialdemokratisk Side fremførte vort Afrustningsforslag, manglede vi i Modsætning til de Konservative en fuldt reel Overbevisning. Jeg vil gerne spørge de Konservative, hvorledes deres fuldt reelle Overbevisning ser ud. Hvis deres fuldt reelle Overbevisning er udtrykt i Forsvarsordningen af 1922, har jeg intet Ønske om at konkurrere med det ærede Medlem i fuldt reel Overbevisning. Hvis det ærede Medlem derimod mener med en fuldt reel Overbevisning, at det konservative Folkeparti vil gaa ind for at mobilisere det danske Folks fulde Kraft i enhver Situation overfor et Angreb fra Luften, eller hvor det maatte være, at sætte Landets fulde Kraft ind paa at føre Krigen som en Eksistenskamp til den bitre Ende, saa er der Mening i det, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om dette er det konservative Folkepartis Mening.

Thi er dette ikke Meningen, er det Meningen, at de Konservative ogsaa vil fire der, vil prøve paa at sige: Nej, saa meget skal vi ikke gøre, vi skal gøre noget mindre, men noget mere, end Venstre og Radikale

og Socialdemokrater vil, saa ser jeg ikke, hvor megen reel, fuld Overbevisning der er i dette.

Det vilde være rart, om man fra konservativ Side fik klaret dette Spørgsmaal, om det er Meningen, at man til den Kamp, som her skal udspilles, ikke alene til Lands og til Søs, men fra Luften, agter at mobilisere det danske Land til en Eksistenskamp i givet Tilfælde. Jeg tror, det vil interessere Befolkningen at faa at vide, om det er Meningen; det vil interessere Befolkningen at faa at vide, om det er andet end Talemaader, og at faa konkrete Forslag om, hvorledes en saadan Eksistenskamp for vort Land skal organiseres.

Det nytter ikke, at det ærede Medlem svinger sig op til at tale om sin bedre Overbevisning og om sit Ansvar overfor Landets Fremtid; thi hidtil har vi kun hørt Talemaader, hidtil foreligger der ikke et eneste konservativt Forslag, hvorom man med Skin af Ret kunde sige, at det var et Forslag, der i Modsætning til andre vilde sætte alt ind paa at forsvare Fædrelandet. Saaledes taler de ærede Medlemmer, men endnu har det kun været Talemaader; de hjælper ikke, Forslag har vi ikke set.

Nu ved jeg ganske vist, at det ærede Medlem bakser med et Forslag i Øjeblikket, som aabenbart skal stille det konservative Folkeparti i en ny Situation overfor disse nye Faser i Krigen. Men indtil vi ser det, vil jeg afholde mig fra en Drøftelse af det — det er Afrustningen, som diskuteres i Øjeblikket —, vi skal da med Glæde optage en Forhandling om en saadan Rustning, som det ærede Medlem talte saa højstemte Ord om.

Thi hvis det er Meningen, det, det ærede konservative Medlem her antydede, vil det altsaa sige, at det skal blive Kaprustninger efter de Ævner, som Danmark nu har, Kaprustninger til Søs, til Lands og i Luften. Det er, som det ærede Medlem Hr. Parkov sagde, Hovedstadens Forsvar, Øernes Forsvar, Grænseforsvar. Det er den størstmulige Hær organiseret ved den sønderjydske Grænse, den størstmulige Militærmasse paa Øerne, den danske Flaade sat i kampdygtig Stand igen, mægtige Luftflaader udviklet, Oprustning, Kaprustning af Rang, som her foresvæver det konservative Folkeparti, og som er nødvendig, hvis de i Praksis vil følge de højstemte Talemaader, vi hører her og andre Steder.

Men er ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti parate til at tage Konsekvenserne heraf, til at stille saadanne Forslag? Oberstløjtnant Holtén-Nielsen har